

МОЕТО УЧИЛИЩЕ

Брой 15

Февруари, 2015г

ПРОЕКТ BG051PO001-4.2.05 „Да направим училището привлекателно за младите хора”
Проектът се осъществява с финансовата подкрепа на
Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси”,
съфинансирана от Европейския социален фонд на Европейския съюз

Вестникът се издава от клуб „Млад журналист”

1200 години от рождението на Свети Методий, създател, заедно с брат си Кирил, на българската писменост

Свети Методий (815 - 885) е византийски политически и културен деятел, по-голям брат на Константин-Кирил Философ. Дватамата братя са родени в Солун, в семейството на византийския морски офицер и управител на Солунска област Леон, известен в българската историография като Лъв, и жена му Мария. Бащата умира рано, но способностите на децата са забелязани от близкия на семейството велик логотет Теоктист, главен министър на императорите Михаил II и Теофил и регент на неговия син Михаил III. Неговият ранг е вторият след василевса в империята. Теоктист извиква своите племенници Кирил и Методий при себе си в Константинопол, където учат философия в престижната Магнаурска школа. На Методий е възложен поста управител на административна област до Солун. Неочаквано за всички в 851 г. той се отказва от високия пост и става монах в манастира „Свети Полихрон” в Мала Азия, като се отдава на книжовни занимания.

Смята се, че именно в този манастир е съставена глаголицата - първата българска азбука през 855г. Това Методий прави заедно с брат си Константин. По това време са преведени и най-важните

християнски богослужбни книги.

Великоморавска мисия

През 863 г., по поръчение на Императора след искане от страна на великоморавския княз Ростислав двамата братя, начело на свои ученици, пристигат в столицата на княжеството Велеград, където развиват активна дейност - основават духовно училище, въвеждат църковните служби на славянския език, продължават превода на богослужбни текстове на славянски и проповядват. Във Великоморавия двамата братя прекарват три години, като обучават голям брой ученици.

Римска мисия

През декември 867 г. римският папа Адриан II посреща тържествено двамата братя и техните ученици. Те носят в Рим мощите на свети Климент I, един от най-видните светци, намерени от братята в гр.Херсон, по време на тяхна мисия. В римските базилики се провеждат

Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ
а	б	в	г	д	е	ж	дз	з	и	и
Ѡ	Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ
и	г	к	л	м	н	о	п	р	с	т
Ѣ	Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ
у	ф	х	о	ш	ц	ч	щ	ъ	ы	ь
Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ	Ⳛ
я	ю	е ^н	о ^н	йе ^н	йо ^н	ф	и			

тържествени служби на славянски език. В 869 г. Методий е ръкоположен от папа Адриан II за архиепископ със седалище във Велеград - столицата на Великоморавия и остава на тази длъжност до смъртта си.

Втората част на Великоморавската мисия, започнала в 869 г., е много тежка за Методий. Папа Адриан II е сменен от новия Йоан VIII. На мястото на ослепения княз Ростислав от 870 г. на трона на Великоморавия е Светополк.

Папата, след дълъг размисъл, назначава Методий за папски легат и архиепископ на Панония и Велика Моравия. През пролетта на 870 г. Методий тръгва към Велика Моравия. По пътя той е арестуван по нареждане на баварските епископи и е заведен в Регенсбург, където е измъчван и поставен в затвор. Срещу Методий е свикан формален съд, под формата на епископски събор в присъствието на император Лудвиг II Немски.

От затвора Методий пише много писма до папата. Папата на свой ред пише безуспешни писма на Лудвиг Немски и Карломан веднага да освободят Методий. Папата пише и на епископите, които са измъчвали Методий през 870 г., веднага да го освободят. След посредничеството на епископа

на Анкона, който също води преговори с Лудвиг Немски, през май 873 г. Методий е освободен от новия папа Йоан VIII.

Като последица от обтегнатите отношения между източната и западната църкви, след възстановяването на Фотий на патриаршеския престол и протестите на западното духовенство, папа Йоан VIII в 879 г. с була забранява на Методий да служи във великоморавските църкви на славянски език, позволено му е да върши това само на открито.

Методий не се съобразява с тази забрана и затова през 880г. е извикан пред папски съд. Методий отива в Рим, където се защитава и оборва обвинението пред папа Йоан VIII. Светият отец признава, че вероизповедта на св. Методий е правилна, дава разрешение с була, издадена на 29 юни 880 г. богослужението да бъде извършвано на славянски език и потвърждава сана и функцията му като архиепископ на Моравия.

Бохемска мисия

В 884 г. Методий се отправя към Прага, за да започне християнизацията на Бохемия. Тук той проповядва на славянски и покръства владетеля й Борживой I и съпругата му Людмила заедно с голям брой чешки славяни.

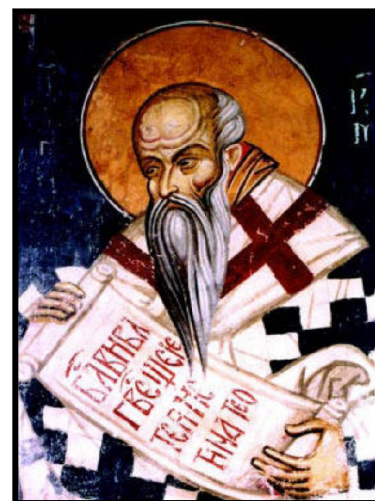
Последни стъпки

Малко преди смъртта си Методий посочва за свой приемник, като ръководител на школата и като архиепископ на Моравската църква, изявения си ученик Горазд. Методий умира във Велеград на 6 април 885 г. По нови изследвания той е погребан тържествено в „стената зад олтара на Света Мария“, неизвестната главна църква на Велика Моравия. Някои от учениците начело с Климент, Наум и Ангеларий побягват към българската крепост Белград.

В България

1175 години от рождението на Св. Климент Охридски (ок. 840-916), просветител и книжовник

През 886 г. княз Борис I посреща учениците на Кирил и Методий и им осигурява държавна подкрепа. По негова заповед са създадени две главни просветни средища с школи за обучение и скриптории за преписване и разпространяване на богослужерна литература. **Наум** оглавява школата в Плиска, а **Климент** е изпратен да ръководи школата в югозападните български земи с център Охрид, като дори местните административни и военни власти са поставени в негово подчинение. Житието му разказва, че за седем години той лично е обучил над 3500 свещеници и учители.

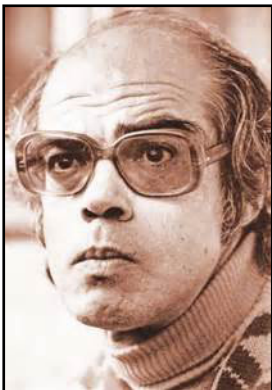

**195 години от
рождението
на Иван Богоров**

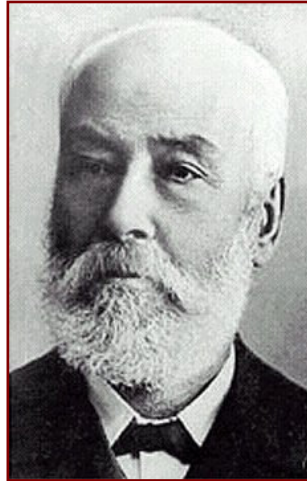
книжовник, енциклопедист,
издател на първия български
вестник
"Български орел".
Думата "вестник" е въведена
от Богоров.
Написва първата граматика
на българския език.

200 години от рождението
на Анастасия Димитрова,
първата българска
светска учителка

**80 години от
рождението на
Дамян Дамянов,
поет**

**120 години от излизането
на Речник
на българския език,
том първи
от Найден Геров**

215 години от
раждението на Кольо
Фичето,
майстор-строител,
архитект от епохата
на Възраждането

**165 години
от рождението на Захари Стоянов,
революционер,
писател и
журналист**

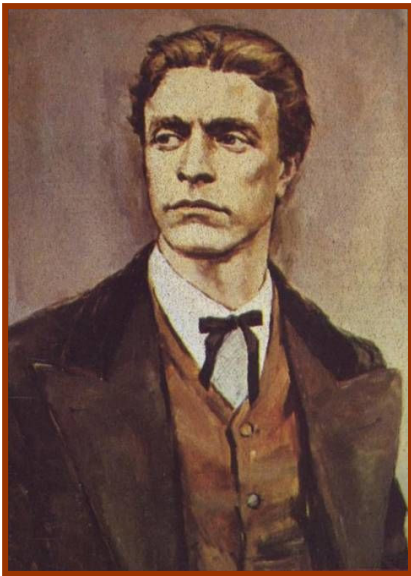
215 години от
рождението на
д-р Петър Берон,
учен енциклопедист,
просветител, реформатор
на учебното дело
в България

*175 години от рождението
на Хаджи Димитър и
на Стефан Караджа*

180 години
от откриването
на Габровското училище,
първото българско
светско
взаимно училище,
днешната
Априловска гимназия

Всичките народи в нея (България) щат живеят под едни чисти и святи закони, както е дадено от бога да живее човекът; и за турчинът, и за евреинът и пр., каквито са, за всичките еднакво ще е само ако припознаят законите равно с българинът. Така ще е в наша България!

Всичко се състои в нашите задружни сили.

Дела трябва да се правят, а не думи.

За Отечеството работя, байо! Кажете ми моите и аз твоите кривини, па да се поправим и всички да вървим

наедно.

Интригата спира хода на народната работа.

На драго сърце да обичаме оногова, който ни покаже погрешката, инак той не е наш приятел..

Нашето драгоценно отечество ще се нуждае от достойни хора, които да го водят по пътя на благоденствието, така щото да бъдем равни на другите европейски народи.

Нашите българи желаят свободата, но приемат я, ако им се поднесе в къщите на тепсия.

От нас зависи да бъдем равноправни с другите европейски народи.

И не забравяйте – Времето е в нас и ние сме във времето, то нас обръща и ние него обръщаме.

Апостоле,
сега си нужен повече,
отколкото преди.
Записвай в своето
тефтерче малко
отляво -
дадената дума вчера,
отдясно -
неизпълнената още,
отляво -
обещаваните стъпки,
отдясно –

ненаправените още,
отляво -
клетвата за подвиг,
отдясно -
подвига изпълнен,
и направи им сметката,
най-правата,
че някои сега
започнаха да си надписват
Славата
и да си слагат повече звезди.
Апостоле,
сега си нужен повече,
отколкото преди.
Записвай върху
страниците тънки,
едно до друго всичко запиши:
днес поста му е по-висок,
отколкото
доброто име,
на който
днес джоба му е по-дълбок,
отколкото
душата му човешка,
на който са повече
сега словата,

отколкото
на другите делата...
Ела и всичко запиши
на още ненаписан лист,
че трябва да са много
чисти сметките
и пътя, който ни роди,
да бъде като твоя чист.
Апостоле,
сега си нужен повече,
отколкото преди.
Петя Йорданова

По повод 142 г. от гибелта на Апостола на свободата, Васил Левски, се създаде Клуб „Млад възрожденец” по инициатива на неправителствената организация „Общобългарски комитет „Васил Левски”. Клубът се учреди в навечерието на годишнината и включва 21 членове от петокласници и двама шестокласници с ръководител Силвия Китанова, учител по история. На събитието присъства експертът по обществени науки и гражданско образование г-жа Кристиана Станкова, заместник-директорът на училище „Е.Багряна”, г-жа Маргарита Урумова, учители и ученици. Г-жа Китанова прочете учредителния протокол, запозна присъстващите с целите и задачите на клуба, както и с неговата план-програма. Ученикът Веселин Инзов от 6 клас представи презентация за живота и делото на Васил Левски. Петокласникът Светослав от 5в клас прочете Похвално слово за Апостола. Своето преклонение и възхищение към Васил Левски чрез рецитация на поетични творби изразиха учениците Мария и Бранимир от 5в клас. Всички членове на клуба споделиха своите очаквания от участието си в него, като основният мотив е получаване на задълбочени познания за историята на България и нейните герои. Г-жа Станкова приветства участниците на Клуб „Млад възрожденец” и им пожела чрез знанията за българската история да израстнат достойни българи.

Защо четем? От любопитство, от жажда, от необходимост, от мечтателност, от инстинкт за самоусъвършенстване, от преклонение към знанието, от страстната и необятна прегъдка на въображението, от повика на неизвестното, от... уважение към себе си като човечество.

Иво Иванов

Три пътя водят към знанието: пътят на размишлението – това е най-благородният път, пътят на подражанието – това е най-лекият път, и пътят на опита – това е най-горчивият път.

Конфуций

"Карлсон, който живее на покрива" - Астрид Линдгрен

"Че съм умен - умен съм, но защо съм толкова красив?! Сигурно, защото съм скромен, а скромността краси човека."

"Пипи Дългото Чорапче" - Астрид Линдгрен

"- Но, Пипи, каза Томи, - можеш ли да свириш на пиано?"

- Отде ще знам дали мога, като никога не съм опитвала - отвърна Пипи. А трябва да ти кажа, Томи, че за да се научиш да свириш на пиано без пиано, са необходими страшно много упражнения."

"Малкият принц" - Антоан дьо Сент Екзюпери

"В този спящ малък принц най-силно ме вълнува неговата възраст към едно цвете, образът на розата, която сияе в него като пламък на лампа дори когато той спи..."

"Питър Пан" - Джеймс М. Бари

"Тези, които носят светлина на другите, никога не остават на тъмно."

"Мечо Пух" - Алън Милн

"Прасчо:

- Знаеш ли, Пух. Мислех си...

- Това е добър навик, Прасчо! - прекъсва го Мечо Пух."

"- Защо ли нещата трябва да се променят? - прошепна Прасчо.

Пух помисли, помисли и каза:

- Така имат възможност да станат по-добри!"

"Има само едно нещо, което е по-хубаво от гърненце с мед... и това са две гърненца с мед."

„Под игото” – Иван Вазов

Сега воденчарят се изправи и погледна учудено непознатия, който му дойде на помощ от невиделица. Пред него стоеше висок, смъртнобледен момък, мургав, с черни вгълбнати пронизителни очи, с дълга рошава коса, покрита с прах; сетрето му окъсано, омацано с кал и мокро, жилетка без копчета, разгърната, отдето се видеше, че той няма риза, панталони орфани и кундури продънени. С една реч, човек, който е избягал от тъмница или ще иде в нея. За такъв го взе и воденчарят. Но той го гледаше състрадателно и му каза трогнато:

- Господине, не те зная кой си и как си тука. Но додето съм жив, не ще мога да ти се отплатя. Ти ме избави от смъртта, ама и от още по-лошо нещо: дете не осрамотиха детето ми и моите старини. Бог да те благослови и да те награди. И народът целия ще каже сполай

ЧЕТИ С МЕН

Дете и птичка

Ани Белова 4а клас

Веднъж едно дете отишло в гората,
а там се чувала песничка позната.
Кому ли свири този някой?
Обърна се детето – отляво и отдясно.
И най-накрая забеляза в клонака там далече
синигерче безпомощно лежеше.
Оплело бе то крачето си мъничко в тръните големи.
- Помощ, помощ! – подвикваше то на детето.
- Помогни ми детенце, малко момченце,
да измъкна крачето си оттук
и да полетя на юг.
- Та какво мога да направя аз? – попита го момчето.
- Отивам да извикам татко, за да ти превърже той крачето.
Речено, сторено. След малко татко пристига
с пълна чанта с лекарства и внимателно избърсва
кръвта на крачето.
- Добре ли се справих? – попита детето.
- Естествено, синко, добро ти е сърцето.

Училище за кенгура

Някъде в Австралия,
в тази чудна страна,
има място оградено
с висока стена.
На това място чудно,
пълно с игри,
надпис „Училище за кенгура”
върху сградата стои.
Там малки кенгура
учат всеки ден в захлас.
Сигурен съм аз,
че това интересно е за вас.
Математика, литература,
история и география дори,
а в час по физическо –
забавни, весели игри.
А на обяд всяко кенгурче добро
тръгва към вратата,
където родителите кенгура
посрещат си децата.

Димитър Александров 4в клас

КАКВО Е ТРАФИК НА ХОРА?

Трафикът на хора е организирана криминална дейност, чиято цел е висока печалба чрез сексуална и трудова експлоатация на хора. ("Експлоатацията" е противозаконно използване на хора за разврат, за отнемане на телесни органи, за осъществяване на принудителен труд, за поставяне в робство или в положение сходно с робството.)

Трафикът на хора е криминализиран в Наказателния кодекс на България.

За жертвите трафикът на хора винаги е съпътстван от насилие, контрол, принуда и фалшиви обещания. Истината е, че това е една от най-големите опасности в България.

Трафикът на хора е съвременната форма на робство!

Трафикът на хора е една от най-сериозните форми на потъпкване на основните човешки права!

Съществува ВЪТРЕШЕН ТРАФИК И МЕЖДУНАРОДЕН ТРАФИК

„Вътрешен трафик” - трафик на хора в границите на страната. Жертвите биват набирани от икономически изостанали райони и транспортирани към по-развитите части на страната. В България вътрешен трафик има към пограничните райони и курортните комплекси.

„Международен трафик” се осъществява чрез превеждане на жертвите през държавната граница и експлоатиране в друга страна.

ПРИЧИНИ за развитието на трафика на хора в България

Социално-културни – неграмотност, разпад на морални ценности, расизъм и етническа дискриминация, влияние на медиите и интернет;

Икономически – бедност, неразвита икономика, безработица;

Психологически – наркотична зависимост, психически и сексуален тормоз;

Гео-политически – бежански потоци, международна организирана престъпност, географско положение.

КАК НАЙ-ЧЕСТО СЕ СЛУЧВА?

Чрез агенции за набиране на хора за работа в страната или чужбина;

Чрез организирани пътувания в чужбина;

Чрез организиране на езикови и квалификационни курсове в страната и чужбина;

Чрез организиране на срещи в страници за запознанства или брак в Интернет;

Чрез създаване на емоционална зависимост – трафикантът създава близка връзка с момичето и, възползвайки се от доверието ѝ, я извежда в друг град или в чужбина.

РИСКОВИ ГРУПИ

Трафикантите безмилостно използват наивността и желанието на младите хора за по-добър живот. Повечето от жертвите нямат добро образование, не знаят как да използват компютър и не говорят чужд език. В каналите на трафик на хора може да попадне всеки човек. Има някои групи, които са особено застрашени и към които най-често е насочено вниманието на трафикантите: **Децата** са голяма рискова група, тъй като те все още нямат натрупан социален и емоционален опит, не могат да разпознават рисковите ситуации и следователно могат да бъдат лесно манипулирани.

Млади хора: Привлечени най-вече чрез обещания за добре платена работа или обучение в чужбина. Тези млади хора стават най-често жертви на сексуална експлоатация (вкл. млади мъже), както и на трудова експлоатация.

Възрастни хора: Най-често хора, които са трайно безработни търсят възможности за работа в големите градове в страната или в чужбина. Те често се оказват принудени да работят при условия, близки до робските, при минимално заплащане и нехигиенни условия на живот и труд.

Полина е много красива. Тя не обича да учи и иска да напусне страната си. Пуска обява за работа във вестника. Написва, че е много красиво младо момиче, което е завършило тази година. Дава и своя фейсбук профил. Там тя има доста провокативни снимки. Исква работа, която да е добре заплатена. Минава седмица. Телефонът на Полина звънва. Обаждат ѝ се за молбата за работа. Предлагат ѝ работа в Холандия като фотомодел. На младото и наивно момиче възможността ѝ харесва. Родителите на Полина не са съгласни, но въпреки това тя заминава след седмица. Отивайки в Холандия, тя подписва двугодишен договор с фирма за модели. Минава около един месец и момичето е доволно от снимките и заплатата си.

Един ден я карат да си облече доста по-разголени дрехи с уговорката, че снимките няма да бъдат публикувани никъде, просто всеки модел трябвало да има такива. Полина се съгласява. На другия ден всички снимки са качени в интернет. Тя не може да повярва на очите си. Същата вечер ѝ плащат доста по-висока сума от обичайните досега. Наивното момиче решава, че може да продължи да се снима така, защото парите са повече.

След един месец ѝ предлагат да стане компаньонка в един бар. Тя не се съгласява, но шефът ѝ я застава насила. Тя разбира, че това се е случвало на всички други момичета „модели”.

Сега тя продава тялото си в нощния бар.

Светослава Златомирова – 7б клас

Красотата – моят враг

Едно красиво момиче на име Полина от малка иска да снате фотомодел. Тя е решена да стане известна благодарение на външния си вид. Родителите ѝ са напълно съгласни, заслепени от щастието на единствената си дъщеря. Те са най-обикновени работници и не искат единственото им богатство да направи техните грешки в живота. Малко по малко мечтателката и родителите ѝ забравят за образованието и започват да ходят по конкурси за красота, фотоконкурси за модни списания и ревюта. Отстрани всичко изглежда идеално, а младата красавица си мисли, че бъдещето ѝ е вече предначертано. С помощта на родителите си тя започва да ходи на платени конкурси. Очите на тричленното семейство са затворени за всички останали подробности, свързани с ревютата. Те са обсебени от мисълта, че дъщеря им ще е модна икона.

Но изведнъж всичко се променя. С девойката започват да се занимават така наречените модни професионалисти, които се опитват да отстранят присъствието на родителите от Полина. Мотивират с е с това, че трябва да ходи извън страната на по-престижни модни шоута, да се среща с други хора. За бащата на момичето всичко това става съмнително, но не и за майката. С времето той забелязва странно поведение у дъщеря си и нещо по-ужасно, тя започва да пуши. Според нея и новите ѝ приятели това е нормално поведение за модел. Бащата на Полина усеща, че има нещо „гнило” и започва да се интересува от миналото на модните професионалисти. Той разбира, че всъщност те се занимават с крадени органи и наркотици. Бащата на Полина веднага съобщава на властите, а по-късно разбира, че дъщеря им е можела да стане поредната им жертва.

Макар и трудно, той разубеждава жена си и дъщеря си да се откаже от бъдещата кариера на модел. Полина продължава образованието си, знаейки, че винаги трябва да е нащрек за заобикалящите я опасности в днешните времена.

Яна Гюзелева – 7б клас

Кирил е на 18 години и е от голямо семейство. Той не е посещавал училище и се надява на грижите на своите родители. Тъй като е вече пълнолетен, се изнася да живее със своята приятелка Боряна. Парите, които неговият баща му е дал, не след дълго свършват. Трябва да си намери работа, но понеже няма образование, му е много трудно. След дълго мислене той решава да замине да учи в Лондон заедно с приятелката си. Всички са съгласни.

Минават още две седмици. Кирил и Боряна са вече в своето ново жилище в центъра на Лондон. Вече една година родителите му плащат за образованието му, но в семейството му настъпват тежки времена и той трябва да се грижи сам за себе си. Един ден след лекции той вижда как непознат мъж скришно дава на негов колега малко пакетче с дрога. Кирил се учудва от сумата, която непознатият получава. Не след дълго и на него му предлагат да продава дрога, от която ще получи много пари. Без да се колебае, се съгласява. (*продължение на стр. 10*)

На пръв поглед всичко върви добре – живее в хубав апартамент, има красива приятелка и помага на родителите си. Всички се радват на доходната му работа, за която нямат никаква представа. Но Боряна забелязва странни неща в поведението му – заключва шкафчетата си, груб е и се прибира късно. И като завършек на всичко това, два дни по-късно Боряна е подложена на физически тормоз от Кирил.

След тази случка момичето се прибира в България при родителите си. Сега, още по-ядосан, Кирил освен с дрога започва да се занимава и с уличен бой. Нищо не е останало от спокойното и мирно семейство. Последствията от това са много лоши – дължи пари навсякъде, полицията го преследва и няма кой да го утеши, защото и Боряна не е до него.

Всичко това кара Кирил да преосмисли живота си. Успява да избяга от лошата компания, макар и трудно. Завършва образованието си и се връща преобразен в родината.

След много молби и усилия Боряна решава да даде втори шанс на Кирил и сега те готвят сватба.

Кирил успява да се пребори с лошия начин на живот, минавайки през много трудности и изпитания, и може да бъде пример за много млади хора, чийто живот се е объркал.

Сусанна Давтян 7б клас

Мария е на 19 години и тъкмо е завършила гимназия. Тя е инвалид поради злополука, но е жизнерадостна личност. Живее при родителите си и брат си. Те са едно щастливо семейство.

За рождения ѝ ден всички отиват на екскурзия в Париж. Забавляват се в "Дисниленд", посещават музея Лувър, виждат Айфеловата кула. Прекарват си чудесно. Всичко е като в приказка, като сбъднат сън. Вечерта, преди прибирането им у дома, семейството решава да вечеря в ресторант. Мария не се чувства добре, затова остава да си почива. След няколко часа те са на път да се върнат в хотела. Изведнъж всичко се срива. Родителите на Мими и брат ѝ претърпяват катастрофа. Загиват. Полицията ѝ съобщава скръбната вест. Светът ѝ се срива за миг. Какво да прави сега? След погребението Мария осъзнава реалността. Тя е сама, без никого до себе си.

Минават месеци, изпълвани със скръб. Наследството, оставено от родителите ѝ, е на привършване.

Тя осъзнава, че трябва да си намери работа, за да се издържа. Посещава интервюта, но никой не иска да я наеме. Това не я учудва. Мария е инвалид и има само средно образование.

Един ден излиза навън и среща свой съученик от началото училище. Разговарят и тя му споделя, че е в тежко финансово положение. Той ѝ дава номера на болница в Румъния, която заплаща за даряване на органи. Мария приема.

След седмица тя заминава. Среща се с лекаря, който изглежда квалифициран и Мими му се доверява. Постава ѝ упойка. Оперират я. Отстраняват ѝ един бъбрек и част от черния ѝ дроб. Всичко изглежда успешно, но настъпва усложнение. Тя губи кръв много бързо. Умира. Всяка приказка може да има щастлив край, но в живота не винаги става така.

Габриела Иванова 7а клас

Моят живот в твоята реалност

Всички вие, скъпи приятели, познавате Червената шапчица. Както знаете, никой не остава малък. Ето и как се развива животът на нашата Червена шапчица в днешни дни. Преди време в зелената горичка, осяяна от птичи песни, живееше бабата на Червената шапчица. Е, това време мина и на мястото на зелената горичка, която бе изсечена, се появи сива магистрала. Оттогава Червената шапчица я предпочиташе, защото е по-пряка от пътеката, вече осяяна не от цветя, а от боклуци. Майката на шапчицата се пропива, а по-късно след дълги години на мизерия и минимална пенсия, бабата на Червената шапчица умира. Познатият ни "хитър" вълк става сводник и припечелва по новопостроената магистрала. Шапчицата зарязва училище и става сервитьорка, подмамена от доброто заплащане. Но всъщност се забърква в нещо по-лошо. Тя разбира, че това е трафик на хора, а зад него стои старият ѝ враг вълкът. Червената шапчица успява да съобщи на полицията навреме и те залавят виновника, пълнят досието му с обвинения и го вкарват в затвора. А шапчицата, благодарение на всичките си преживявания, разбира, че няма нищо по-важно от учението и продължава образованието си в чужбина. Става известен директор на компания за благоустройство на земеделieto. Ето, че нейният живот се развива, но внимавайте за това как ще се развие вашият живот, защото това зависи изцяло от вас.

Яна Гюзелева 7б клас

ТРИФОН ЗАРЕЗАН

Корените на празника произлизат от времето на древните траки, които почитали Дионис – бога на виното и лозята.

Днешните българи почитат този празник в чест на християнския свещеник Трифон, който е бил екзекутиран в Никея през 250г. Според легендата, в деня на наказанието, всички лозови масиви в страната били нападнати от насекоми и селяните призовали Трифон да ги защити.

На този ден подрязват лозите да се получи голяма реколта през есента, така че светецът Трифон в България се нарича Зарезан (Подрязан).

На 1(14) февруари българските домакини се събуждат при изгрев слънце. Те приготвят пиле, домашно приготвен хляб и домашно вино, което се налива в бъклица. Слагат всичко в нова торбичка и собственикът на къщата отива на лозята, където се събират всички останали мъже от селото.

На лозето мъжете се прекръстват, вземат косерите и от три главини всеки отрязва по три пръчки. След това отново се прекръстват и поливат с донесеното вино лозите. Този ритуал се нарича "зарязване". След това всички се събират и избират "царя на лозята". Едва тогава започва общо угощение. "Царят" е окичен с венец от лозови пръчки, който носи на главата си. Под звуците на гайди, гъдулки и тъпан се отправят към селото или града. Там спират пред всяка къща. Домакинята на дома изнася вино в бял котел, дава най-напред на царя да пие, след което черпи и хората от свитата му. Останалото вино в котела се плихва върху царя и се изрича благословията: "Хайде, нека е берекет! Да прелива през праговете!".

Царят отговаря на благословията с "Амин".

СВЕТИ ВАЛЕНТИН

Началото на Деня на Свети Валентин се корени в римския празник на плодородието Луперкалия. На този ден според езическата традиция всички неомъжени девойки съчинявали романтични стихове и ги слагали в една обща урна, от която след това неженените мъже избирали тези записки със затворени очи. Всеки мъж започвал да ухажва девойката, чиито стихове е изтеглил.

Когато през 496 г. римският папа Хеласиус забранил веселите празници в чест на бог Пан, обявил 14 февруари за ден на свети Валентин. И днес хората показват своята привързаност и любов, като изпращат в този ден картички и цветя на своите любими. Въпреки че съществуват редица легенди за Валентин, във всяка от тях се подчертава неговата симпатичност, героичност и най-важната му черта – романтиката.

Първата картичка - валентинка се приписва на Орлеанския херцог Чарлз (1415 г.), който по времето, когато е в единична килия в затвора, решава да се бори със скуката, като пише любовни послания на собствената си жена.

Какво търсят жените и мъжете в любовта?

Мъжете все повече се интересуват от добре образовани жени с финансови перспективи, са установили учени от Университета на Айова. Жените пък търсят мъже, които държат на семейството.

Социолозите Кристин Уелан и Кристи Боксън анализирани резултатите от проучване, в което анкетираните подреждат по важност 18 черти, които предпочитат у противоположния пол. На първо място в списъка на мъжете е взаимното привличане и любовта, емоционалната стабилност и финансовите перспективи. Най-маловажните качества в него са непорочността и сходните политически възгледи.

Жените ценят най-много у партньора желанието за дом и семейство и амбициите.

Обичаш ли Кока - Кола?

Тъй като тази напитка е особено популярна и употребявана от мнозина, хубаво е да знаете и нещо за нея. **1.** В много американски щати полицията използва Кола, за да измие кръвта от пътното платно след катастрофи. **2.** Ако в дълбока чиния сложиш пържолка и след това я залееш с Кока-Кола, след два дни няма да я намериш там. **3.** За почистване на тоалетната чиния не е нужно да използваш скъпи препарати – залей я с Кола и не пускай водата един час. Петната от фаянса ще бъдат премахнати благодарение на лимонената киселина в черната напитка.

4. Ръждивите петна от хромираните джанти изгъркай със смачкан лист алуминиево фолио, накснато в Кола. **5.** Ако не можеш да развиеш ръждясал болт, намокри парцал с Кола и го увий около болта за няколко минути. **6.** Мръсните дрехи залей с Кола, добави прах и ги пхъни в пералнята, както обикновено, ще бъдат идеално изпрани. **7.** За четири дни напълно може да разтвори ноктите ти, но по-добре не опитвай. **8.** Нивото на рН е 2,8. **9.** Активната съставка на Колата е фосфорната киселина. **10.** Дистрибуторите на Кола вече отдавна я използват, за да почистят двигателите на камионите си.

Все още ли искаш да пиеш Кока - Кола?

ОРФЕЕВОТО ЦВЕТЕ

В прегръдката на Родопите живее едно необикновено цвете. Според легендите, то е родено от кръвта на Орфей, носи неговата мъдрост на лечител и безсмъртието и красотата на музиката му. Това цвете не умира! А преданията казват, че носи красота и младост на всеки, който се докосне до него. Хаберлея, цветето на Орфей, Родопски силивряк, Безсмъртниче, Стирака... имената му се менят през годините, но магичните му свойства не. Хаберлея съществува над 2 млн. години! Цветето има невероятната способност да изпада в „мнима смърт“, а след това са му нужни само няколко капки вода, за да се съживи с

цялата си прелест и нежност.

Римляните са го изсекли върху монетите си, императорите са идвали в Родопите да му се кланят, Траките са го използвали в лечебните си отвари, а легендите казват, че точно от него се е правила Амброзия – напитката на боговете.

Годината на овцата започва на 19 февруари 2015 г.

и ще продължи до 7 февруари 2016 г. 2015-а е осма поредна година в 12-годишния цикъл на китайския хороскоп. Година на синьо-зелената дървена овца.

Овцата в китайската астрология символизира щастие, мир и изобилие. Мекотата на агнешката вълна не може да скрие желанието им за независимост. Те са способни да оцелеят във всякакви условия, независимо колко трудни са те. Овцата може да бъде спокойна, очарователна и безкрайно съсредоточена. Тя е отдаден и съвестен професионалист, който трудно прави

компромиси с ценностите си. Добра година за сериозно учене.

Редактор: Дочка Добрева

Репортери: Ренета Савова, Радина Стоянова, Стефани Тодорова, Диан Симеонов, Йоана Динкова, Магдалена Стоянова, Росица Кондова, Тони Павлов, Габриела Ненова